

Лідер

[Головна](#)
[Лідер](#)

Юлія Володимирівна Тимошенко

Біографія

Народилася 27 листопада 1960 року в Дніпропетровську. У 1979 році вступила на економічний факультет Дніпропетровського держуніверситету за спеціальністю «економіст-кібернетик».

Під час навчання, у 1979 році, вийшла заміж за Олександра Тимошенка, а у 1980 році народила доньку Євгенію.

1984 року Юлія Тимошенко закінчила університет з дипломом з відзнакою, після чого почала працювати інженером-економістом на Дніпропетровському машинобудівному заводі ім. Леніна.

З 1989 по 1991 рік Юлія Тимошенко – комерційний директор Дніпропетровського молодіжного центру «Термінал».

З 1991 року – генеральний директор корпорації «Український бензин» (КУБ). Власний капітал і банківські кредити КУБ Юлія Тимошенко направляє на закупівлю паливно-мастильних матеріалів. Саме такого напрямку бізнесу в ті часи найбільше потребувало суспільство: йшов 1991 рік – рік розвалу величезної державної та економічної структури, інфляції і майже миттєвої смерті українського сільського господарства.

У 1995 році Юлія Тимошенко стає президентом компанії «Єдині енергетичні системи України» (ЄЕСУ).

Наприкінці 1996 року Юлія Тимошенко балотується до Верховної Ради України у мажоритарному Бобринецькому виборчому окрузі N229 Кіровоградської області, і перемагає блискуче – отримує 92,3% голосів виборців.

З 1998 року Юлія Тимошенко – голова Комітету Верховної Ради з питань бюджету. За час роботи на цій посаді вона розробляє проекти Бюджетного і Податкового кодексів, нову систему пенсійного і медичного забезпечення, механізм погашення заборгованостей з пенсій та заробітних плат. Під керівництвом Юлії Володимирівни бюджетний Комітет ВР розробляє програму «100 тижнів до гідного життя».

Календар новин

Серпень 2018

пн	вт	ср	чт	пт	сб	нд
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9

Останні новини

29.08.18 13:34

Юлія Тимошенко: Майбутнє українського АПК за експортом переробленої продукції

29.08.18 12:40

Іван Крулько: Розірвати договір про дружбу з РФ треба було в 2014 році, зараз це передвиборчий піар

30.08.18 13:18

Юлія Тимошенко: Моя команда не допустить передачі в концесію найкращих портів України

Фото дня

соціальних програм, під її керівництвом розроблено проекти Податкового і Соціального кодексів, а також Пенсійної реформи

У 1999 році Юлія Тимошенко очолює партію «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».

Того ж року Юлія Володимирівна захищає дисертацію на тему «Державне врегулювання податкової системи» і стає кандидатом економічних наук. На цьому наукова діяльність не закінчується: Юлія Тимошенко написала більше 50 наукових робіт.

30 грудня 1999 року Юлія Тимошенко обіймає посаду Віце-прем'єр-міністра України з питань паливно-енергетичного комплексу. У цей період Юлія Володимирівна розробляє «Енергетичну концепцію України» та антикорупційну програму «Чиста енергія», метою яких є ліквідація корупції та засилля кримінальних сил у паливно-енергетичному комплексі України.

19 січня 2001 року Віце-прем'єр Юлія Тимошенко йде у відставку.

13 лютого 2001 року за звинуваченням Генеральної прокуратури Юлію Тимошенко заарештовано, що громадськістю було розцінено як розправу над демократичним рухом країни. У березні Печерський районний суд міста Києва визнає безпідставність висунутих обвинувачень і санкцію на арешт скасовує.

9 лютого 2001 року Юлія Тимошенко стає ініціатором створення Форуму національного порятунку (ФНП) – громадського об'єднання, яке ставило на меті усунення від влади злочинного режиму Леоніда Кучми.

У листопаді 2001-го учасники об'єднання приймають рішення перейменувати ФНП у Блок Юлії Тимошенко, і на чолі цієї політичної сили у березні 2002 року Юлія Тимошенко йде на парламентські вибори. За результатами виборів БЮТ отримує у Верховній Раді більше 20 місць.

У вересні 2002 року Юлія Тимошенко разом з опозиційними лідерами очолює всеукраїнську акцію протесту «Україна без Кучми», яка стала серйозним актом протистояння української опозиції і потужною акцією народного спротиву, під час якої пройшли масові вуличні протести проти тодішньої влади.

У 2004 році Блок Юлії Тимошенко та блок Віктора Ющенка «Наша Україна» оголошують про створення коаліції «Сила народу» для підтримки кандидатури Ющенка на виборах Президента.

У листопаді 2004-го Юлія Тимошенко стає одним з лідерів «помаранчевої революції», яка забезпечила перемогу Віктору Ющенку на президентських виборах.

4 лютого 2005 року Верховна Рада 373 голосами призначає Юлію Володимирівну головою першого «помаранчевого» уряду України.

У липні 2005 року авторитетний американський журнал «Forbes», складаючи рейтинг 100 найвпливовіших жінок світу, називає українського Прем'єра Юлію Тимошенко третьою за впливовістю жінкою світу.

У вересні 2005 року у результаті штучно створеної політичної кризи з боку оточення голови держави команда Юлії Тимошенко йде з влади.

У березні 2006 року на парламентських виборах Блок Юлії Тимошенко здобуває перемогу у половині регіонів України та у Києві, набравши найбільшу серед демократичних сил кількість голосів та отримавши 129 депутатських мандатів з 450.

У вересні 2007 року на дострокових виборах Верховної Ради БЮТ покращує свій результат: він отримує 156 мандатів – на 27 більше, ніж у 2006 році.

Наприкінці листопада 2007 року фракції БЮТ і НУНС створюють у парламенті демократичну коаліцію, яка висуває кандидатуру нового Прем'єр-міністра України.

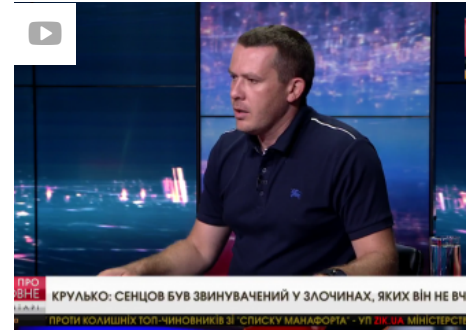
З 18 грудня 2007 року Юлія Тимошенко очолює український уряд.

Уряд Юлії Тимошенко забезпечив виконання більше десяти антикризових програм – у гірничо-металургійному комплексі, агропромислового комплексу, хімічній промисловості, будівництві тощо. Завдяки антикризовим заходам у будівельній галузі уряду вдалося розпочати програму забезпечення житлом незабезпечених категорій громадян і пільговиків, які протягом десятиліть стояли на квартирному обліку.

Не зважаючи на кризу, чинний Кабінет Міністрів забезпечив своєчасне і повне фінансування і підвищення виплат за всіма соціальними програмами, включаючи виплату пенсій, стипендій і заробітних плат у бюджетній

Відео дня

Іван Кравчук: Боячись конкуренції з Юлією Тимошенко, влада хоче відтермінувати вибори, 22.08.2018

22.08.18 11:26

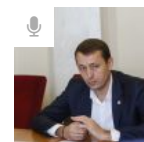
[Докладніше](#)

Пряма мова

30.08.18 10:00

Ірина Верігіна: Трагедія війни

29.08.18 17:51

Валерій Дубіль: Усі антилюдські «реформи» підуть в небуття після приходу нової команди

30.08.18 11:44

Юлія Тимошенко: Зробимо майбутнє для наших дітей

Окрім того, уряд Юлії Тимошенко забезпечив виплати компенсацій у розмірі однієї тисячі гривень 6 мільйонам громадян, які були адниками радянського «Ощадбанку», але продовження цих виплат було заблоковано парламентом через відмову ухвалити відповідні зміни до Державного бюджету.

Уряд під керівництвом Юлії Тимошенко також ухвалив рішення про безоплатну видачу актів землекористування громадянам, одночасно оголосивши війну «земельній мафії». Станом на сьогодні півмільйона з 6,5 мільйонів громадян вже отримали акти на право користування землею.

За ініціативою Юлії Тимошенко Кабінет Міністрів забезпечив передачу у державну власність шельфу Чорного моря, в надрах якого знаходяться стратегічні запаси нафти і газу, а також розпочав процедуру повернення в державну власність урядової резиденції «Межигір'я».

За часи прем'єрства Юлії Тимошенко в уряді було засновано інститут Уповноваженого Кабінету Міністрів з питань боротьби з корупцією та ухвалено пакет антикорупційних законів та нормативних актів уряду.

24 жовтня 2009 року на Майдані Незалежності в Києві IX з'їзд Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», на якому були присутні делегати і близько 200 тисяч громадян з усієї України, висуває Юлію Тимошенко кандидатом в Президенти.

Після того, як Віктор Янукович, застосувавши механізми масових фальсифікацій результатів виборів Президента по всій Україні, прийшов до влади, Юлія Тимошенко йде в опозицію.

9 березня 2010 року Віче народно-патріотичних сил України ухвалює резолюцію про створення об'єднаної демократичної опозиції, лідером якої обрано Юлію Тимошенко.

З першого дня переходу в опозицію Юлія Тимошенко веде активну роботу, виступає на мітингах, які проводяться по всій Україні, зустрічається з трудовими колективами підприємств і громадськістю. У березні 2010 року Юлія Тимошенко ініціює створення опозиційного уряду, завданням якого є моніторинг дій чинної влади і надання пропозицій щодо позитивного розвитку країни.

10 травня 2010 року Юлія Тимошенко від імені ВО «Батьківщина» підписує установчий акт з представниками позапарламентських та парламентських політичних сил про створення Комітету захисту України для координації спільних дій у відстоюванні національних інтересів країни.

Влада Януковича не змогла змиритися з активною діяльністю лідера української опозиції і для того, щоб усунути сильного опонента президента з політичної арени, відкрила провадження у «шитій білими нитками» кримінальній справі щодо газових контрактів, укладених з Росією в 2009 році.

17 червня 2011 року сфабриковану нашвидкуруч кримінальну справу з грубими порушеннями Кримінально-процесуального кодексу було передано до Печерського суду міста Києва.

А вже наприкінці червня почалися судові слухання у цій кримінальній справі. Виснажливі 10-12 годинні щоденні засідання, які тривали чотири місяці, фальсифікація документів у справі, ігнорування позиції захисників Юлії Тимошенко, незалучення до матеріалів справи за клопотанням адвокатів доказів невинуватості экс-прем'єра, обмеження кола свідків сторони захисту (двоє проти 38 свідків сторони обвинувачення), наклепи і брехня – ці риси судового процесу викликали обурення як української, так і світової спільноти.

Незважаючи на явні ознаки цинічної фабрикації матеріалів кримінальної справи і упереджене проведення судових засідань, Печерський суд міста Києва в особі судді Родіона Кіреєва 5 серпня 2011 року ухвалив рішення про взяття Юлії Тимошенко під варту, а 11 жовтня виніс обвинувальний вирок: «за перевищення службових повноважень під час підписання газових угод з Російською Федерацією у січні 2009 року» экс-прем'єра засуджено до 7 років позбавлення волі із заборобою обіймати протягом трьох років державні посади. Крім того, суд зобов'язав Юлію Тимошенко відшкодувати нібито завдані НАК «Нафтогаз України» збитки у розмірі більше 1,5 мільйонів гривень та близько 10 тисяч гривень – на користь організацій, які під тиском Генпрокуратури проводили так звані «наукові» експертизи.

23 грудня 2011 року Апеляційний суд міста Києва залишив вирок Печерського суду у справі Юлії Тимошенко без змін, «наслідуючи» суд першої інстанції в питанні ігнорування фактів фальсифікації та підтасування матеріалів кримінальної справи.

З 30 грудня 2011 року Юлія Тимошенко перебувала в Качанівській виправній колонії №54 у Харкові. За час проведення судових засідань та перебування в СІЗО і колонії стан здоров'я экс-прем'єра значно погіршився: з'явилися нестерпні болі у спині, і Юлія Тимошенко не могла пересуватися самостійно. Не дивлячись на висновки німецьких лікарів, які оглянули лідера опозиції та рекомендували проводити її лікування в спеціалізованому стаціонарі, та відповідний припис Європейського суду з прав людини, влада Януковича

Обурення діями уряду та влади щодо упередженості судового розслідування, явних ознак політичного переслідування та вибіркової правосуддя в Україні висловили світові та європейські лідери, Герої України, представники інтелігенції, української діаспори різних країн.

Зокрема, занепокоєння переслідуванням політичних опонентів влади висловили міжнародна правозахисна організація Amnesty International, міжнародна антикорупційна організація Transparency International, міжнародна організація Freedom House, Державний секретар США Гілларі Клінтон, Український конгресовий комітет Америки, Гельсінська комісія США, Канадська група за демократію, президент Європейського парламенту Єжи Бузек, Верховний представник ЄС Кетрін Ештон, члени Єврокомісії, Генеральний секретар Ради Європи Торбйорн Ягланд, члени Комітету міністрів Ради Європи, президент Європейської народної партії Вільфред Мартенс, сенатори США Джон Маккейн, Джо Ліберман, Річард Лугар, голови урядів та парламентів Польщі, Великої Британії, Німеччини, Франції, Швеції, Канади, Чехії, Естонії, США тощо.

В цей час донька Юлії Тимошенко Євгенія спрямувала свою діяльність на інформування світу про тортури і знущання, до яких вдається режим Януковича стосовно її матері. З відповідними доповідями Євгенія Тимошенко виступила на засіданні Сенату США, на Конгресі Європейської народної партії, відвідала низку європейських країн.

10 серпня 2011 року захист Юлії Тимошенко звернувся до Європейського суду з прав людини зі скаргою на незаконність затримання экс-прем'єра України 5 серпня 2011 року, оскільки внаслідок дії та рішень українських судів та влади були порушені положення Європейської конвенції з прав людини. Зокрема, йшлося про ст. 3 (заборона на принижуюче гідність поводження або покарання), ст. 5 (право на свободу та особисту недоторканність), ст. 8 (право на приватне життя) та ст. 18 (обмеження використання обмежень щодо прав). Пізніше скаргу було доповнено фактами стосовно побиття Юлії Тимошенко під час силової госпіталізації з Качанівської колонії до лікарні, про оголошення нею голодування на знак протесту проти жорстокого поводження, а також щодо встановлення постійного відеоспостереження у колонії та лікарні.

14 грудня 2011 року Європейський суд з прав людини ухвалив рішення про надання статусу пріоритетності скарги Юлії Тимошенко, а 30 квітня 2013 року – виніс рішення щодо незаконності арешту 5 серпня 2011 року у рамках судового розгляду так званої «газової» справи та подальшого її утримання під вартою. Але чинна влада так і не виконала це рішення.

15 липня 2013 року Європейський суд з прав людини повідомив про початок розгляду другої заяви Юлії Тимошенко – стосовно кримінального провадження у так званій «газовій» справі.

22 лютого 2014 року Юлію Тимошенко внаслідок падіння режиму Януковича було звільнено з в'язниці.

28 лютого 2014 року Київський районний суд Харкова ухвалив рішення про закриття у зв'язку з відсутністю складу злочину сфальсифікованої проти Юлії Тимошенко справи щодо діяльності корпорації «Єдині енергетичні системи України», яку було порушено одразу після засудження экс-прем'єра у так званій «газовій» справі. У своєму рішенні суд послався на те, що ця справа вже розглядалася судовими інстанціями, а в 2005 році Верховним судом було встановлено, що в діях Юлії Тимошенко відсутній будь-який склад злочину. Згідно з рішенням Київського райсуду Харкова, також було знято арешт з майна Юлії Тимошенко.

Того ж дня Верховна Рада ухвалила закон «Про реабілітацію осіб на виконання рішень Європейського суду з прав людини», згідно з яким Тимошенко була реабілітована та поновлена в усіх правах.

14 квітня 2014 Верховний Суд України під час спільного засідання всіх палат рішенням 42 із 48 суддів закрит «газову» справу Юлії Тимошенко за відсутністю події злочину. 24 червня 2014 був оприлюднений повний текст цього рішення, суд дійшов висновку про відсутність у даній кримінальній справі події злочину. Таким чином, у «газовій» справі Юлії Тимошенко було поставлено крапку.

На позачергових виборах Президента України, які відбулися в один тур 25 травня 2014, Юлія Тимошенко посіла друге місце з результатом 12,81%.

Наприкінці серпня 2014 р. Юлія Тимошенко виступила з ініціативою щодо проведення всеукраїнського референдуму з питання вступу України до НАТО. Провести його лідер «Батьківщини» запропонувала 26 жовтня 2014, одночасно з позачерговими парламентськими виборами. 5 вересня 2014 у Києві відбулися збори громадян (за участю 2735 осіб), на яких було сформовано ініціативну групу з організації референдуму.

На парламентські вибори Юлія Тимошенко пішла із новою командою молодих політиків. 14 вересня 2014 р. на з'їзді ВО «Батьківщина» Юлію Тимошенко вперше в її політичній кар'єрі було включено до виборчого партійного списку під другим номером: перший номер, на її пропозицію, віддали льотчиці Надії Савченко, яка незаконно перебуває в російському полоні.

22 січня 2015 року Європейський суд з прав людини опублікував рішення за другою скаргою Юлії Тимошенко та підтвердив порушення низки статей, а саме: ст. 18 (межі використання обмежень відносно прав, політична мотивація кримінальної справи), ст. 3 (заборона тортур), ст. 8 (право на повагу приватного і сімейного життя), ст. 10 (свобода висловлювання думки) у поєднанні із статтею 18 Європейської конвенції про права людини. Таким чином ЄСПЛ поставив остаточну крапку в усіх кримінальних справах, порушених проти Юлії Тимошенко, та визнав своїм рішенням, що так звана «газова справа» проти неї була політично вмотивованою.

Контакти

Адреса приймальні:
м. Київ, вул. Турівська, 13, 1-й поверх

Громадська приймальня (044) 527-70-69

Гаряча лінія 0 800 50 40 40

Прес-служба
(тільки щодо питань
співпраці з медіа) (044) 527 78 35

pr@ba.org.ua

Соціальні мережі

Наші партнери

